

CE-I IUBIREA?

Lucian Tatar

Ce-i iubirea?...Eu n-am să întreb vreodată!
E gândul fără gand,pământul cu pământ,
E viața cu viață,lumina minunată,
Din suflelele toate,răsare-acest cuvânt,
E o comoară albă ,pură...uneori sacrificată,
O năluca vie ,ce îți cuprinde viața toată,
Din antice hieroglife,e simbolul cel sfânt,
Izvorul eternității și păcii pe pământ!

Ce-i iubirea?...Eu n-am să întreb vreodată!
E valul mării ce sarută țărmul de cristal,
Bobul de grâu ce -n soare încolțește,
Marinarul ce-și duce corabia la mal,
Copacul pădurii care primăvara înflorește,
E copilul ce-ți zâmbeste dulce,matinal,
Soția ta modestă ,ce nu te amăgește,
Cerul plin de stele,cu visul ireal!

Ce-i iubirea?...Eu n-am să întreb vreodată!...
Omul a fost creat doar din acest cuvânt,
Puțini îl mai cunosc pe creatorul -tată,
A fost făcut acest preaminunat pământ,
Cu muncă și dăruință nedeterminată,
Uitați-va înapoi că ceea ce e sfânt,
Va dăinui în veacuri esență minunată,
Cutremure ,războaie și nu va fi înfrânt!

Ce-i iubirea?...Eu n-am să întreb vreodată!...
Sunt nori pe cer și plouă ,natura ne încearcă,
Nu am văzut nici soare,nici pic de lună plină,
Pe marea întunecată ,pierduti în acea barcă,
Acei bogați celebrii la cine se închină?...
Când văd că lumea toată are aceeași soartă,
Iubirea învinge totul,iar dragostea curată,
E radacina pură,e magica tulpină,
Trăim aceeași viață ,săracă sau bogată,
Cine atinge oare, iubirea cea divină?...

Lucian Tatar-Poezie
29 apr 2016
Olhao-Algarve